Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

4. října 2018 *

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Lhůta pro výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku stanovená v právu dožádaného členského státu – Použitelnost této lhůty na exekuční titul, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku a který byl získán v jiném členském státě a prohlášen za vykonatelný v dožádaném státě“

Ve věci C-379/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) ze dne 11. května 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 26. června 2017, v řízení zahájeném na návrh společnosti

Società Immobiliare Al Bosco Srl,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, A. Rosas, C. Toader (zpravodajka), A. Prechal a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. dubna 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za německou vládu T. Henzem, J. Techertem a M. Hellmannem, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi M. Heller a M. Wilderspinem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. června 2018,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 38 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

* Jednací jazyk: němčina.

2 Tato žádost byla předložena v rámci řízení zahájeného společností Società Immobiliare Al Bosco Srl (dále jen „Al Bosco“) směřujícího k tomu, aby byl v Německu zapsáním hypotéky na nemovitosti k zajištění pohledávky vykonán příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku, který byl vydán Tribunale di Gorizia (soud prvního stupně v Gorizii, Itálie) proti S. Gunterovi Hoberovi a prohlášen za vykonatelný v Německu Landgericht München (zemský soud v Mnichově, Německo).

Právní rámec

Unijní právo

3 Znění bodů 2, 6, 10, 16 a 17 odůvodnění nařízení č. 44/2001 je následující:

„(2) Určité rozdíly mezi vnitrostátními pravidly pro určení příslušnosti a pro uznávání rozhodnutí ztěžují řádné fungování vnitřního trhu. Je třeba přijmout předpisy, které umožní sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a zjednodušit formality s ohledem na rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí členskými státy, pro které je toto nařízení závazné.

[…]

(6) Za účelem dosažení volného pohybu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech je nezbytné a vhodné, aby se pravidla upravující příslušnost a uznání a výkon rozhodnutí řídila právním nástrojem Společenství, který by byl závazný a přímo použitelný.

[…]

(10) Pro účely volného pohybu rozhodnutí mají být rozhodnutí vydaná v členském státě, pro který je toto nařízení závazné, uznána a vykonána v jiném členském státě, pro který je toto nařízení závazné […]

[…]

(16) Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v rámci Společenství umožňuje, aby rozhodnutí vydaná v kterémkoli členském státě byla bez dalšího uznávána bez potřeby jakéhokoli dalšího řízení, kromě sporných případů.

(17) Na základě stejné zásady vzájemné důvěry musí být postup pro výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě v jiném členském státě účinný a rychlý. K tomuto účelu by mělo být prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí vydáno v zásadě bez dalšího po zcela formální kontrole předložených písemností, aniž by měl soud možnost vznést bez návrhu jakékoli důvody pro nevykonání soudního rozhodnutí ve smyslu tohoto nařízení.“

4 Článek 38 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je v tomto státě vykonatelné, bude vykonáno v jiném členském státě poté, co zde bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášeno za vykonatelné.“

5 Článek 41 uvedeného nařízení stanoví:

„Rozhodnutí je vykonatelné, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku 53, aniž by bylo přezkoumáváno podle článků 34 a 35. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.“

6 Článek 66 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1), kterým bylo zrušeno nařízení č. 44/2001, stanoví:

„[…] použije se nařízení (ES) č. 44/2001 i nadále na rozhodnutí vydaná v zahájených řízeních, veřejné listiny formálně vyhotovené nebo registrované a soudní smíry schválené či uzavřené přede dnem 10. ledna 2015 a spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 44/2001.“

Německé právo

7 Ustanovení § 929 Zivilprozessordnung (občanský soudní řád, dále jen „ZPO“), nadepsané „Doložka vykonatelnosti; lhůta pro výkon rozhodnutí“, je součástí oddílu 5, který se týká zajišťovacích zabavení majetku a prozatímních opatření, knihy 8 ZPO, která se týká opatření v oblasti výkonu. Toto ustanovení ve svých odstavcích 2 a 3 stanoví:

„(2) Výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku není přípustný, pokud uplynul měsíc ode dne, ve kterém byl příkaz zveřejněn nebo doručen účastníkovi řízení, na jehož žádost byl vydán.

(3) Výkon rozhodnutí je přípustný ještě před doručením příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku dlužníkovi. Je však bez účinku, pokud k doručení nedošlo během jednoho týdne po výkonu rozhodnutí a před uplynutím lhůty stanovené pro tento výkon v předchozím odstavci.“

8 Ustanovení § 932 ZPO, nadepsané „Zajišťovací zabavení provedené zapsáním zajišťovací hypotéky“, stanoví:

„(1) Výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení nemovitosti […] nastává zapsáním zajišťovací hypotéky za pohledávku […].

[…]

(3) Žádost o zapsání hypotéky je ve smyslu ustanovení § 929 odst. 2 a 3 považována za výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

9 Al Bosco, realitní společnost založená podle italského práva, dosáhla dne 19. listopadu 2013 před Tribunale di Gorizia (soud prvního stupně v Gorizii, Itálie) vydání příkazu, kterým se povoluje provedení zajišťovacího zabavení majetku vůči G. Hoberovi až do částky 1 000 000 eur na movitá a nemovitá, jakož i hmotná a nehmotná aktiva.

10 Rozhodnutím ze dne 22. srpna 2014 byl tento příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku prohlášen Landgericht München (zemský soud v Mnichově) za vykonatelný v Německu.

11 Dne 23. dubna 2015 požádala Al Bosco o zapsání zajišťovací hypotéky vázané na nemovitosti dlužníka nacházející se v Německu, tj. byt v budově, kde je zřízeno společenství vlastníků jednotek a dvě parkovací místa v podzemním parkovišti. Její žádost byla zamítnuta Amtsgericht München – Grundbuchamt (okresní soud v Mnichově, útvar pověřený vedením katastru nemovitostí, Německo).

12 Al Bosco podala proti rozhodnutí uvedeného soudu opravný prostředek k Oberlandesgericht München (Vrchní zemský soud v Mnichově, Německo). Uvedený soud tento opravný prostředek zamítl z důvodu uplynutí lhůty v délce jednoho měsíce stanovené v ustanovení § 929 odst. 2 ZPO. Tento soud měl totiž za to, že tato lhůta se použije na výkon exekučního titulu, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku, vydaného italským soudem, který je vzhledem k tomu, že byl uznán v Německu, srovnatelný s exekučním titulem, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku, vydaným německým soudem. Kromě toho měl za to, že toto ustanovení se týká nikoli platnosti exekučního titulu, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku, získaného v jiném členském státě, nýbrž jeho výkonu, který se řídí *lex fori*.

13 Dne15. června 2016 společnost Al Bosco podala kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Oberlandesgericht München (Vrchní zemský soud v Mnichově). Ve svém kasačním opravném prostředku uvedla, že lhůta pro výkon rozhodnutí o zajišťovacím zabavení majetku stanovená v článku 675 italského občanského soudního řádu – podle kterého příkaz, který povoluje zabavení, pozbývá své účinky, pokud nebyl vykonán ve lhůtě 30 dnů od data svého vydání – byla dodržena, neboť rozhodnutí o zajišťovacím zabavení majetku byla provedena ve lhůtě 30 dnů od data vydání příkazu ze dne 19. listopadu 2013. Tato společnost tvrdí, že dodržení lhůty podle německého práva nelze požadovat vedle dodržení lhůty podle italského práva.

14 Předkládající soud se táže, zda se takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení § 929 odst. 2 ZPO, váže k vykonatelnosti příkazu, kterým se povoluje zajišťovací zabavení majetku, přičemž tato vykonatelnost se podle článku 38 nařízení č. 44/2001 řídí právem členského státu, ve kterém byl tento exekuční titul vydán, anebo zda se toto ustanovení týká samotného výkonu exekučního titulu vydaného v jiném členském státu, přičemž taková pravidla v zásadě spadají do práva dožádaného členského státu.

15 Předkládající soud uvádí, že základem pro výkon exekučního titulu, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku a který byl vydán v jiném členském státě, v Německu, je vnitrostátní rozhodnutí o prohlášení vykonatelnosti. Je-li podána žádost o zapsání zajišťovací hypotéky za pohledávku, podmínky výkonu rozhodnutí stanovené v německém právu podléhají autonomnímu přezkumu útvarem pověřeným vedením katastru nemovitostí. Podle předkládajícího soudu totiž odvolací soud právem kvalifikoval – aniž to bylo zpochybněno v rámci kasačního opravného prostředku – zajišťovací zabavení majetku vydané v Itálii s ohledem na jeho funkci jako exekuční titul, kterým bylo nařízeno zajišťovací zabavení majetku, upravený v německém právu, který podle ustanovení § 932 ZPO podléhá výkonu prostřednictvím žádosti o zápis hypotéky. Podmínkami výkonu rozhodnutí, které se použijí v projednávané věci, jsou tak podmínky stanovené německými právními předpisy v oblasti výkonu exekučního titulu, kterým se nařizuje zajišťovací zabavení majetku, a to zejména ustanovením § 929 odst. 2 ZPO.

16 Předkládající soud uvádí, že pokud lhůta stanovená v § 929 odst. 2 ZPO uplynula, příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku již nemůže být vykonán. V tomto ohledu tento soud upřesňuje, že pokud se použije na rozhodnutí vydaná v jiných členských státech, tato lhůta se počítá ode dne doručení prohlášení o vykonatelnosti věřiteli. Cílem tohoto ustanovení je ochrana dlužníka, aby se zabránilo tomu, že rozhodnutí přijatá na základě zkráceného řízení o předběžném opatření budou po relativně dlouhou dobu a navzdory případným změnám situace nadále vykonatelná.

17 Předkládající soud má na jedné straně za to, že z hlediska právní systematiky může lhůta pro výkon rozhodnutí spadat do vnitrostátního právního řádu soudu, k němuž byl předložen návrh na zahájení řízení, aniž je upravena nařízením č. 44/2001, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora (rozsudky ze dne 3. října 1985, Capelloni a Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, bod 16; ze dne 29. dubna 1999,

Coursier, C-267/97, EU:C:1999:213, bod 28, jakož i ze dne 28. dubna 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, bod 69). Na druhé straně však má tato lhůta za následek, že vykonatelnost exekučního titulu končí uplynutím určité doby. Ve výsledku má uvedená lhůta stejné účinky, jako jsou účinky zrušení exekučního titulu v odvolacím řízení. Uplatňování téže lhůty na příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku vydaný v jiném členském státě by tudíž mohlo být neslučitelné s judikaturou Soudního dvora, podle které použití procesních předpisů vykonávajícího členského státu nesmí ohrozit užitečný účinek nařízení č. 44/2001 tím, že by byly narušeny zásady stanovené v tomto nařízení (rozsudky ze dne 3. října 1985, Capelloni a Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, bod 21, jakož i ze dne 28. dubna 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, bod 69).

18 Nakonec tento soud uvádí, že vnitrostátní judikatura a odborná literatura jsou rozpolceny, pokud jde o působnost § 929 odst. 2 ZPO. V tomto ohledu některé německé soudy prohlásily, že se toto ustanovení týká vykonatelnosti příkazu, kterým se povoluje zajišťovací zabavení majetku, a může se vztahovat pouze na německá zabavení majetku, zatímco jiné soudy měly za to, že uvedené ustanovení se vztahuje rovněž na exekuční tituly, kterými se nařizuje zabavení majetku, vydané v jiných členských státech, které byly prohlášeny za vykonatelné v Německu. Odvolací soud měl za to, že je třeba přezkoumat dodržení lhůty pro výkon stanovené v právních předpisech členského státu původu rozhodnutí v rámci řízení o prohlášení vykonatelnosti, jakož i lhůty stanovené právními předpisy dožádaného členského státu v rámci samotného výkonu.

19 Jako aspekt srovnávacího práva předkládající soud kromě toho uvádí, že Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) má za to, že je třeba uplatňovat i na soudní rozhodnutí vydaná v ostatních členských státech, která mají být prohlášena za vykonatelná ve Španělsku v souladu s články 38 a následujícími nařízení č. 44/2001, lhůtu pro výkon rozhodnutí v délce pěti let stanovenou v článku 518 Ley de Enjuiciamiento Civil (občanský soudní řád), který se vztahuje zejména na soudní rozhodnutí.

20 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je slučitelné s čl. 38 odst. 1 nařízení č. 44/2001 použít lhůtu stanovenou v právních předpisech vykonávajícího státu, na základě které po uplynutí určité doby již není možno vykonat exekuční titul, rovněž na funkčně srovnatelný exekuční titul, který byl vydán v jiném členském státě a ve vykonávajícím státě uznán a prohlášen za vykonatelný?“

K předběžné otázce

21 Svou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda článek 38 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby se taková právní úprava členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví použití lhůty pro výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku, použila v případě takového příkazu, který byl vydán v jiném členském státě a stal se vykonatelným v dožádaném členském státě.

22 Je třeba předeslat, že podle čl. 66 odst. 2 nařízení č. 1215/2012 se nařízení (ES) č. 44/2001 použije i nadále na rozhodnutí vydaná v řízeních zahájených přede dnem 10. ledna 2015 a spadající do oblasti působnosti naposled uvedeného nařízení. Tak je tomu v projednávané věci v případě příkazu, jímž byl exekuční titul, kterým se nařizuje zajišťovací zabavení majetku, vydaný v Itálii prohlášen za vykonatelný v Německu dne 22. srpna 2014.

23 Ze znění čl. 38 odst. 1 nařízení č. 44/2001 vyplývá, že rozhodnutí vydaná v jednom členském státě, která jsou v tomto státě vykonatelná, podléhají výkonu v jiném členském státě poté, co v něm byla prohlášena za vykonatelná na návrh kterékoli zúčastněné strany.

24 Jak vyplývá z článku 41 nařízení č. 44/2001, pro účely vydání prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí vydaného v jiném členském státě než dožádaném členském státě se orgány naposled uvedeného státu musí omezit na pouhou kontrolu splnění formálních náležitostí dokumentů požadovaných podle článku 53 tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. října 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, body 28 až 30).

25 Omezený charakter této kontroly je odůvodněn účelem řízení o vykonatelnosti, kterým není zahájit nové řízení, ale spíše na základě vzájemné důvěry ve výkon spravedlnosti v členských státech souhlasit s tím, že rozhodnutí vydané soudem jiného členského státu, než je členský stát, v němž se o uznání žádá, bude vykonáno v posledně uvedeném státě prostřednictvím začlenění do jeho právního řádu. Tento postup tak umožňuje, aby rozhodnutí vydané v jiném členském státě, než je stát, v němž se o uznání žádá, mělo v posledně uvedeném státě účinky jako vnitrostátní exekuční titul (rozsudek ze dne 13. října 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 31).

26 Rovněž je třeba připomenout, že se nařízení č. 44/2001 omezuje na úpravu řízení o vykonatelnosti exekučních titulů vydaných soudem jiného členského státu než dožádaného členského státu a netýká se výkonu v pravém slova smyslu, který i nadále podléhá vnitrostátnímu právu soudu, k němuž byl podán návrh na zahájení řízení, aniž by použitím procesních pravidel členského státu, v němž se o uznání v rámci výkonu žádá, mohl být dotčen užitečný účinek systému stanoveného v uvedeném nařízení v oblasti vykonatelnosti tím, že by byly narušeny zásady, které v dané oblasti výslovně nebo implicitně stanoví samotné nařízení (rozsudek ze dne 28. dubna 2009, Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, bod 69).

27 Proto je třeba zaprvé určit, zda se lhůta stanovená v § 929 odst. 2 ZPO váže k vykonatelnosti příkazu, kterým se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydaného soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, anebo zda se toto ustanovení týká samotného výkonu.

28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že předmětem řízení o prohlášení vykonatelnosti je přiznání účinků rozhodnutí z jiného členského státu v dožádaném členském státě. Toto přiznání účinků se týká znaků vlastních předmětnému rozhodnutí bez ohledu na skutkové a právní okolnosti, které se týkají splnění z něj vyplývajících povinností (rozsudek ze dne 13. října 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 39).

29 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku vydaný Tribunale di Gorizia (soud prvního stupně v Gorizii, Itálie) byl prohlášen za vykonatelný v Německu v souladu s právními předpisy o prohlášení vykonatelnosti.

30 Z ustanovení německého práva, a zejména z § 932 odst. 1 ZPO vyplývá, že výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku se provádí zapsáním zajišťovací hypotéky za pohledávku do katastru nemovitostí. Výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku není povolen po uplynutí lhůty stanovené v § 929 odst. 2 ZPO. Jak tedy vyplývá z předkládacího rozhodnutí, uvedená lhůta pro výkon rozhodnutí omezuje výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku, ale nikoliv jeho platnost.

31 Jak zapsání zajišťovací hypotéky za pohledávku u útvaru pověřeného vedením katastru nemovitostí, tak i lhůta pro provedení tohoto zápisu se přitom týkají výkonu takového příkazu, kterým se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydaného soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, jako je příkaz dotčený ve věci v původním řízení, který se stává vykonatelným v důsledku jeho uznání v dožádaném členském státě. Vztahují se tak na ně procesní pravidla, která byla v německém právu stanovena pro výkon příkazů, kterými se povolují zajišťovací zabavení majetku.

32 Skutečnost, že uplatnění takové lhůty pro výkon rozhodnutí, jako je lhůta stanovená v § 929 odst. 2 ZPO, představuje omezení časových účinků výkonu rozhodnutí vydaného soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, nezpochybňuje výklad, podle něhož tato lhůta patří do fáze samotného výkonu.

33 Vzhledem k tomu, že samotný výkon rozhodnutí vydaného soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, které se stalo vykonatelným v tomto členském státě, nebyl harmonizován unijním zákonodárcem, použijí se procesní pravidla dožádaného členského státu týkající se výkonu.

34 Zejména je nutno konstatovat, že vzhledem k tomu, že nařízení č. 44/2001 nestanovilo pravidla týkající se výkonu rozhodnutí vydaných soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, naposled uvedený stát nadále může ve svém právním řádu stanovit použití lhůty pro provedení výkonu takových rozhodnutí, která byla uznána a prohlášena za vykonatelná v tomto členském státě.

35 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že jakmile je toto rozhodnutí začleněno do právního řádu členského státu, v němž se o uznání žádá, uplatní se vnitrostátní pravidla posledně uvedeného státu týkající se výkonu rozhodnutí stejným způsobem jako na rozhodnutí přijatá vnitrostátními orgány (rozsudek ze dne 13. října 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 40 a citovaná judikatura).

36 Použitelné jsou pouze procesní předpisy dožádaného členského státu. Soudy v dožádaném členském státě totiž nejsou povinny použít případná ustanovení vnitrostátního práva členského státu původu rozhodnutí, která pro výkon rozhodnutí vydaných soudy členského státu původu rozhodnutí stanoví rozdílné lhůty, než jsou lhůty stanovené v právních předpisech dožádaného členského státu.

37 Tento výklad je potvrzen bodem 26 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 ve spojení s článkem 39 tohoto nařízení, který zahrnul judikaturu citovanou v bodě 35 tohoto rozsudku a podle něhož by mělo být každé rozhodnutí vydané soudy členského státu považováno za rozhodnutí vydané v dožádaném členském státě.

38 V širším systematickém kontextu je třeba poznamenat, že uvedený výklad je podpořen také článkem 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 655/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí řízení o evropském příkazu k obstavení účtů k usnadnění vymáhání přeshraničních pohledávek v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2014, L 189, s. 59), podle něhož se příkaz k obstavení vykonává v souladu s postupy platnými pro výkon rovnocenných vnitrostátních příkazů v členském státě výkonu.

39 Skutečnost, že navrhovatel nedodržel lhůtu stanovenou v § 929 odst. 2 ZPO, má za následek, že výkon příkazu, kterým se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydaného soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, již není možné provést zapsáním zajišťovací hypotéky za pohledávku do katastru nemovitostí v dožádaném členském státě, zatímco toto rozhodnutí je i nadále vykonatelné v členském státě původu rozhodnutí, nemůže takový výklad zpochybnit.

40 Má-li být totiž účinkem uznání v zásadě to, že je rozhodnutím přiznána váha a účinnost, kterých požívají v členském státě, ve kterém byla vydána, neexistuje naproti tomu žádný důvod, aby byly rozhodnutí při jeho výkonu přiznány účinky, které rozhodnutí téhož druhu vydané přímo v členském státě, v němž se o uznání žádá, nevyvolává (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. října 2011, Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, bod 38 a citovaná judikatura).

41 Přitom je třeba konstatovat, že použití takové lhůty, jako je lhůta stanovená v § 929 odst. 2 ZPO, splňuje požadavky vyplývající z judikatury uvedené v předchozím bodě.

42 Jakmile je totiž příkaz, kterým se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydaný takovým soudem, jako je italský soud dotčený ve věci v původním řízení, prohlášen za vykonatelný v Německu, může v tomto členském státě požívat váhu a účinnost, kterých požíval v členském státě svého původu. Nepoužití lhůty pro výkon rozhodnutí stanovené v § 929 odst. 2 ZPO pro rozhodnutí téhož druhu v dožádaném členském státě by však vedlo k tomu, že příkazy, kterými se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydané soudy jiného členského státu, než je Spolková republika Německo, by poté, co byly uznány za

vykonatelné, měly jiné účinky, než jsou účinky přiznané vnitrostátním právem příkazům, kterými se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydaným vnitrostátním soudem; zejména by mohly být vykonávány bez časového omezení nebo během nepřiměřeně delší doby než vnitrostátní rozhodnutí.

43 Kromě toho výklad, podle kterého se lhůta stanovená pro výkon příkazů k zajišťovacímu zabavení majetku váže k vykonatelnosti rozhodnutí, která se řídí procesním právem členského státu původu rozhodnutí, takže lhůta pro výkon rozhodnutí, která je eventuálně upravena těmito předpisy naposled uvedeného státu, by se měla vztahovat na výkon příkazů, kterými se povoluje zajišťovací zabavení majetku, vydaných soudem jiného členského státu, než je dožádaný členský stát, které se staly vykonatelnými v posledně uvedeném členském státě, by znamenal nepřiměřenou zátěž pro příslušné orgány při provádění výkonu. Jak uvádí předkládající soud ve své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, v projednávané věci německý orgán pověřený vedením katastru nemovitostí nemůže určit, zda právo členského státu, ve kterém byl příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku vydán, stanoví lhůtu pro výkon rozhodnutí, ani podmínky tohoto výkonu, a ani nemůže být oprávněn použít pravidla vyplývající z právních předpisů tohoto členského státu.

44 Zadruhé, jak vyplývá z bodu 26 tohoto rozsudku, je třeba přezkoumat, zda použití procesních pravidel dožádaného členského státu v rámci výkonu rozhodnutí může narušit užitečný účinek systému upraveného nařízením č. 44/2001.

45 Pokud jde o cíle nařízení č. 44/2001, z bodů 2, 6, 16 a 17 jeho odůvodnění vyplývá, že cílem nařízení je zajistit volný pohyb rozhodnutí vydaných v členských státech v občanských a obchodních věcech zjednodušením formalit v zájmu rychlého a jednoduchého uznávání a výkonu těchto rozhodnutí (rozsudek ze dne 7. července 2016, Lebek, C-70/15, EU:C:2016:524, bod 33).

46 Tohoto cíle nemůže být nicméně dosaženo tím, že by byla narušena další důležitá zásada, jako je zásada právní jistoty zápisů do katastrů nemovitostí, a to jak za účelem ochrany držitelů práv, která jsou v těchto katastrech zapsána, tak i za účelem ochrany třetích osob.

47 Takové časové omezení výkonu rozhodnutí je rovněž odůvodněno vzhledem k povaze řízení o vydání příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku, které se vyznačuje svou dočasnou povahou, přičemž obvykle podléhá podmínce naléhavosti, aby bylo zajištěno zaplacení pohledávky, jejíž uspokojení je podle všeho ohroženo. Toto pojetí sdílí většina členských států, aby byla zajištěna právní jistota v oblasti uspokojování pohledávek.

48 Jak uvádí předkládající soud, toto časové omezení výkonu rozhodnutí má zamezit tomu, aby rozhodnutí přijatá na základě zkráceného řízení byla nadále vykonatelná po dlouhou dobu a navzdory případným změnám situace.

49 Kromě toho lhůta pro výkon příkazů, kterými se povoluje zajišťovací zabavení majetku, jako je lhůta stanovená v § 929 odst. 2 ZPO, nenarušuje užitečný účinek nařízení č. 44/2001, jelikož rozhodnutí vydaná v jiném členském státě, než ve Spolkové republice Německo, jsou v zásadě uznána a prohlášena za vykonatelná ze zákona v posledně uvedeném členském státě, takže je dodržen cíl tohoto nařízení spočívající v zajištění volného pohybu soudních rozhodnutí. Tato lhůta, která se použije jakožto procesní pravidlo pro výkon příkazů k zajišťovacímu zabavení majetku podle práva dožádaného členského státu, představuje podmínku, které podléhá výkon exekučního titulu, jenž se stal vykonatelným.

50 Lhůta v délce jednoho měsíce takto stanovená pro výkon příkazů k zajišťovacímu zabavení majetku, včetně případů, kdy se jedná o příkazy vydané soudy jiných členských států, než je dožádaný členský stát, která se počítá ode dne, kdy prohlášení o vykonatelnosti bylo doručeno věřiteli, přitom neznamená skutečné riziko, že by tento věřitel nemohl v dožádaném členském státě vykonat příkaz k zajišťovacímu zabavení majetku vydaný v jiném členském státě, který se stal vykonatelným.

51 Ze všech těchto úvah vyplývá, že na položenou otázku je třeba odpovědět tak, že článek 38 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se taková právní úprava členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví použití lhůty pro výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku, použila v případě takového příkazu, který byl vydán v jiném členském státě a stal se vykonatelným v dožádaném členském státě.

K nákladům řízení

52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 38 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby se taková právní úprava členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která stanoví použití lhůty pro výkon příkazu k zajišťovacímu zabavení majetku, použila v případě takového příkazu, který byl vydán v jiném členském státě a stal se vykonatelným v dožádaném členském státě.

Podpisy.